

ПОЗОРИЩЕ II.

ДОНЬ АЛФОНСЪ и РУСТИГЕЛЮ, скрыты;

МАФФЮ, ДЖЕНАРО

МАФФЮ

Дженаро !

(Вратата ся отваря, излиза Дженаро)

ДЖЕНАРО

Ты ли си, Маффю ? Искашъ ли да влезешь.

МАФФЮ

Не. Дошъль съмъ да ти кажіхъ една дума.
Рѣшигелю, пещешь ли да дойдешь съ насъ да
вечерямы у князя Негропи ?

ДЖЕНАРО

Не съмъ призовали.

МАФФЮ

Азъ щъ тя представіхъ.

ДЖЕНАРО

Има и друга причина, треба да ты іжъ кажіхъ.
Тръгвамъ.

МАФФЮ

Що казвашъ ? Тръгвашъ ли ?

ДЖЕНАРО

Въ Единъ четвъртъ.

МАФФЮ.

Защо ?

ДЖЕНАРО

На Венециа ще ся научишъ защо.

МАФФЮ

Да не е за любовь, нѣщо ?

ДЖЕНАРО

Да, за любовь.